

Fungování jazyka ve společnosti je jedním z klíčových témat současnosti. Aktuální výzvy multikulturní společnosti vedou k novému definování postojů k jazyku, k úloze státu a obecněji k naplňování jazykových práv každého jednotlivce. V předkládané knize je představena teorie jazykové politiky, jejíž základní modely jsou následně uplatněny na české země od konce 18. do poloviny 20. století, primárně na bázi česko-německých vztahů. Tematicky se publikace zaměřuje na dvě stěžejní oblasti, které jsou pro jazykovou politiku zásadní a zároveň obyvatelstvem nejbedlivěji sledované a hodnotově exponované – oblast školství a správy. Zatímco školství bývá vnímáno jako investice pro budoucí generace, a proto je pocítována obzvlášť intenzivně jeho symbolická hodnota, správa cílí na současnost – na přístup k moci, k chodu státu a k justici v mateřštině. Na pozadí jazykové politiky kniha demonstruje doposud opomíjenou dimenzi česko-německých vztahů a otevírá otázku, proč Češi a Němci nebyli s to nalézt ve společné zemi *modus vivendi*.